

SAINT NICHOLAS, AN ECUMENICAL SAINT

October 18, 2014

By Nick Stamatakis

“An endless fountain of divine gifts”, as the Orthodox Hymn to Saint Nicholas poetically says, may the new Church and Shrine at the hollowed space of Ground Zero be. The new Church, whose ground breaking ceremony takes place this Saturday October 18, will be a place of remembrance and prayer for the relatives and friends of the thousands of souls lost in September 11, 2001, for all New Yorkers, all Americans and all people. Let this Shrine be a place of personal recollection, an oasis amidst the busy streets of the World’s financial center.

Let it also be a place of humility, as the previous Church of Saint Nicholas had been for many decades; in its four floors it loomed taller than the 110-floor towers next door, and mysteriously managed to shade their immense presence with its spiritual light, instead of being overshadowed by them. Let this Shrine be a breakwater to human vanity and greed, let it spiritually guide its visitors to obtain “through humility greatness, through poverty riches”, as the hymn to Saint Nicholas underlines.

Let the Church of Saint Nicholas be what it always was, the guardian angel of Greek seamen and all seamen. Even if these seamen now occupy luxurious offices a few blocks away, even if they are now preoccupied more with the ups and downs of financial markets than sea gales... All Greeks deeply believe that a seaman without Saint Nicholas in his heart will find his ship smashed on rocky shores...

Finally, let the beautiful designs and ambitious plans, as well as the operation guidelines for the New Shrine, incorporate the principles emanating from the life of Saint Nicholas himself, a truly Ecumenical saint, as well as the teachings of Christianity: Love, Charity, Humility. Let the many benefactors from all over the Earth, who offer their donations for the building budget of the Shrine, kneel in front of the teachings of Saint Nicholas, whose image remained into the Ages as the personification of anonymity and the eternal example of selflessness.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΕΝΑΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΑΓΙΟΣ

18 Οκτωβρίου 2014

Του Νίκου Σταματάκη

«Κρήνη ακένωτος θεϊκών δωρεών», όπως ποιητικά λέγει το δεύτερο απολυτίκιο του Αγίου Νικολάου, ας είναι ο Ιερός Ναός που θεμελιώνεται στον καθαγιασμένο χώρο του Σημείου Μηδέν στη Νέα Υόρκη. Χώρος μνήμης και προσευχής για τα θύματα της τραγωδίας της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, τους συγγενείς και φίλους τους και όλους τους πολίτες της Νέας Υόρκης, της Αμερικής και της Οικουμένης. Χώρος περισυλλογής για τους χιλιάδες περαστικούς, όαση γαλήνης μέσα στις πολυτάραχες αρτηρίες του οικονομικού κέντρου της πόλης μας και του κόσμου.

Αλλά και εστία ταπείνωσης, όπως υπήρξε και ο προηγούμενος ναός του Αγίου, που με τους τέσσερις ορόφους του φάνταζε πανύψηλος, ψηλότερος από τους δίδυμους πύργους των 110 ορόφων, σκεπάζοντάς τους εκείνος πνευματικά αντί να επισκιάζεται από τον τεράστιο όγκο τους. Ας καταστεί το ιερό αυτό Προσκύνημα κυματοθραύστης της ανθρώπινης ματαιοδοξίας και απληστίας, ας καθοδηγεί πνευματικά τους επισκέπτες να αποκτήσουν «τη ταπεινώσει τα υψηλά, τη πτωχεία τα πλούσια», ένας πανανθρώπινος χώρος προσευχής και ανάτασης.

Ας αποτελέσει ο ναός του Αγίου Νικολάου αυτό που ήταν πάντα, τον προστάτη των Ελλήνων θαλασσινών και των ναυτικών όλου του κόσμου. Τι κι αν έχουν τώρα τα πολυτελή γραφεία τους μερικά τετράγωνα παραπέρα, τι κι αν το μυαλό τους πια δεν απασχολούν οι φουρτουνιασμένες θάλασσες αλλά οι τρικυμίες των χρηματιστηρίων... Αν είσαι θαλασσινός και δεν έχεις τον Άγιο Νικόλαο μέσα σου, έρμαιο των κυμάτων θα καταντήσεις και θα τσακιστείς στις ξέρες...

Ας χαραχτούν τέλος στα περικαλλή και φιλόδοξα σχέδια του νέου ναού, όσο και στα πλαίσια της λειτουργίας του, οι ηθικές αρχές που πηγάζουν από το βίο του Αγίου Νικολάου, ενός οικουμενικού αγίου, που βρίσκονται στο επίκεντρο της χριστιανικής διδασκαλίας: αγάπη, ελεημοσύνη, ταπείνωση. Οι πολλοί δωρητές για την αποπεράτωση του ναού από το πέρατα της Οικουμένης ας υποκλιθούν μπροστά στα κηρύγματα του Αγίου Νικολάου, που έμεινε στην αιωνιότητα ως η προσωποποίηση της ανωνυμίας, ως το παντοτινό παράδειγμα της ανιδιοτέλειας.